

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre K 10—
Fél évre 5—
Negyed évre 2-50
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

NYILVÁNTÉRÉS 50 FILLÉR.

Feloldó szerkesztő:

ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfuttató:

STRAUSZ SÁNDOR.

A jövő emberei.

Az ördöklő fegyverek félelmetes tökéletesedése csak nehezen engedte felszínre jutni azt a gondolatot, hogy civilizált népek háboruba keveredhessenek egymással. Lehetetlennek tartották, hogy Franciaországban, Angliában vagy Oroszországban találkozzék kormány, mely ily nagy felelősséget magára vállaljon. Mégis akadtak férfiak, mint Poincaré, Millerand, Briand, Viviani, Augagner, Barthou, — Grey, Asquith, Lloyd George, Churchill, — Szaszonov, Goremykin, Nikolajevics, akik nem sokat kérdezték népeiket, a legvégtetsebb szerencsétlenségbe döntötték őket.

Hogy ezek a vészmadarak számításaikban tévedtek, azt mellékesnek tekintik s ezentúl is óvakodni fognak ezt beismerni. Eddig csak néhányan közülük léptek vissza, amikor a föld már kezdett inogni a talpuk alatt. Grey és Asquith maradtak, s azon az állásponton továbbra is meg fognak maradni, hogy kitaranak az utolsó francia katonáig; a másik oldalon Poincaré a közök csontjait épp oly kevéssé becsüli, mint becsüli azokat tulajdon főnökük, a derék Nikolajevics.

A legutóbbi hetek rohamosan egymásra torló eseményei sem ingathatták meg azt a meggyőződést, hogy a békekilátások kizárólag attól függenek: kerülnek-e új emberek a sorsüldözött antant-kormányok élére? Minél mélyebbre sülyed az antant a szeren-

csétlenség kátyujába, hadseregei annál többször erőlködnek »utoljára, legvégső erőfelhasználással«, csak azért, hogy kormányaik a rászédelt népeket a »végtelenségek győzelem közeli és biztos kilátásba helyezésével átalathassák. Mit törődnek ezek a lelketlenek a hiába ontolt vérrrel!

Az ő lelküket nem bántja, hogy háborúval akarták elérni, amihez békés munkálkodással nem juthattak. Anglia évtizedek óta igyekszik lerázni magáról a német kereskedelem rivalitását és e célból nem átkodott szövetkezni legnagyobb ellenségeivel: Oroszországgal és Franciaországgal. Oroszország minden áron Konstantinápolyt akarta megkaparintani és a Fekete tenger birtokba ejtésével a szláv uralmat kiterjeszteni nemcsak a Balkánra, hanem a monarchia nagy részére is. A kisded Itáliának Tirolna és a szlávok dalmát partokra és területekre fáj a foga és ezt a fájdalmát akár — hit-szegéssel is keresztül akarta vinni. A franciák az 1871-iki békekötés óta sohasem szüntek revánst követelni. Nem volt miniszterük, aki Elzász-Lotharingia visszacsatolását ne követelte volna s az a képviselő jelölt, aki ezt a követelést nem foglalta programbeszédébe, eleve biztos lehetett a bukásáról. Abból ugyan francia képviselő nem lett soha!

Az antant kártyavára rég összedől már és kormányférfiak mind meg fognak bukni. Békelárgyalásokról csak akkor lehet szó, ha Franciaországban, Angliában és Oroszország-

ban nem lesz már kormányon senkiksem azok közül, akik a háborút provokálták, vagy 1914-ben tagjai voltak a háborút kezdő kormányoknak.

Békekötés lehetetlen, míg ezek a gyászférfiak, kiknek nevei vérvörös betűkkel lesznek feljegyezve a világtörténelemben, le nem köszöntenek; míg állásaikból önként nem távoznak, vagy azokból el nem távolíttatnak.

Új emberek bátran léphetnek Franciaországban, Angliában és Oroszországban népek elé és mondhatják: »Testvérek, mi, kik előttetek állunk, nem okoztuk a bajt. Akik okozták, elsomfordáltak, mint a gyujtogatók. Mi a tüzet oltani, a sebeket gyógyítani akarjuk. Mi, új emberek, a legjobbat hozzuk nektek, ami még Anglia business — politikájánál is jobb — békét akarunk szerezni!« S az új emberek bizonyára előnyösebb békefeltételeket fognak elérni ellenségeinknél, mint sőtéllelkű elődjek.

Mikor jönnek végre ezek az »új emberek«, kik a megkínzott Európának visszadhathatják a békét!

Szervezkedés a külföld divat ellen.

Komoly és nagyarányú mozgalom indult meg a fővárosban, melyet Magyarország legelőkelőbb urasszonyai indítottak meg, élükön gróf Pallavicini Györgynével és Tormay Cecillel. A mozgalom szervezkedésre szólítja fel a hazai hölgyközönséget a kül-

Levél egy szőke leányhoz.

Égigérő ormon, regényes sziklákra
A leszálló alkony sötét leplet borít
S enyhe, méla estén, mely honol a tájon
Ágyúk vad dörgése, zúgása hallatszik.

Rémesen, ijesztően felelnek egymásnak.
Bősz csaták, vérpatak a beszédjük tárgya
Lelkem érti, érzi felelő szavuk
S diadal, dicsőség érzése átjárja.

Dicsőség útjára jöttem el tetőled,
Bár a lelkem zokog, könyezik utánad.
És nem megyek vissza, új csatára, dalra
Őrök dicsőségre te adsz nekem vágyat.

Óh mond! hogy eljöttem idegenbe tőled,
Enyhe szellő szárnyán mit üzensz énnékem?
Hogyha magányodban rém gondolol néha
Hullatsz-e titokban egy könyüt is értem?

Ágyúdörgés között is látom arcodat
Vágyódó sóhajim csak tohozád szállnak
S egyszer csendes leszek, ajkaim véres, néma
Dicsóhalálom vége borsalmas csatának.

Hallsz egy szomorú hírt, az utolsót rólam
Hogy elesetem dicsón, bátran, a csatában

S ha majd lecsendesül a fergegés zaj,
Jőji, keresd meg sirom, idegen haszában.

S ha egy szikla ormán jeltelen sirt találás,
Mely körül a szellő szerelemről susog:

Imádkozzál ottan, hullajts rá egy könyvet
A jeltelen sírra, mert én pihenek ott.

Szedjél koszorúba szép hegyi virágot
Szenteld meg szerelmes könyveid árjával.
Tedd a fakeresztre és ne zokogj, ne sírj
A Hazáért haltam és dicső haláláll.

1915. okt. 13.

Fenyves Dániel.
hadapród.

Mese egy futó királyról.

Írta: Zombory Gyula.

Disznóriában, vad hegyek között,
Hol a völgyet sártenger fedi,
Egy népfaj él, gyilkos cudar fajzat,
Aki a húst félnyersen eszi,
Kultúrája éjhomályban késik,
Vadságban a medvét fölözi
Vér kell neki, saját faja vére,
S idegen is, ha szerét teszi.

A föld, hol él, örökös »lopom-«-ák
Eredménye, innen onnan is,
Itt is csiptek, ott is egy darabkát,
Ilyen taldott az erkölcsé is.
Durva, mint a pokróc, melyen alszik,
Híte, nyelve mind szedett-vedett,
Forrás helyett itala búzós szesz
S mámorában késsel megy neked.

Csordanép, bősz, rakoncátlan konda,
Van pástora, királyi cimen,

Disznóriát ő lenne hivatva
Vezetni a vad ösvényeken.
A tisztesség s becsület magvából
Keveset hint, annál több a rossz,
Elismerés virága nem simul
»Szerb tövis-«-ből font babérihoz.

Vértől szennyes keze soh'se markolt
Lovagkardot; tört, bombát igen,
Leölette elődjét orozva,
Védteletlen egy csendes éjjelen.
S a vérgőzös trónra tette lábát
A kőficér jött-ment bandíta
S ott szövéődött állati agyában
A minket ért nagy tragédia.

A Nemezis nem késett sokáig,
Disznóriát romhalmaz fedi,
Népes, ez a kornak szegényfoltja
Hontalanul egymást kergeti
Királya, a haramia főnök,
Miként Káin, fut büne elől.
Milió jaj, százezer ajk átka
Zudul rája országa felől.

Régi példa: az ártatlan vérnek
Minden cseppje bosszuért kiált,
Disznória népe nem zeng többé
Sem Hosannát sem nem glóriát.
Hontalan nép, trónvesztett királyok
Intő példa legyen mindörök:
Nem szülhetnek áldást féktelen természet,
Sem állati vadság, sem a vérbűnök.

földről ránk oktroyált divat szertelenségei, tulhajtásai ellen. Hazai divatot akarnak teremteni a hölgyek részére, mely praktikus voltánál fogva nélkülözni fogja azokat a cikkeket, melyeket a külföldi esztelen divat a hádseregtől elvon, másként pedig az aranypénznek a divalcikkéért a külföldre való önkéntes akadályozza meg.

Ennek a mozgalomnak a támogatására lelkes és a mai időkhöz méltó felhívást bocsátottak ki a vezető hölgyek. Hatvan fős rangú és más előkelő urnő — köztük vármegyei főispánjának lelkes felesége is — aláírásával szól a kiáltvány Magyarország asszonyaihoz és leányaihoz, hogy fogadják meg az új háborús divat Hatparancsolatját.

Ezek a parancsolatok a következők:

1. Aki a felhívást aláírja, kötelezi magát, hogy nem tér el azon divattól és öltözködési szabályoktól, melyeket a mozgalom megindító a szabókkal, kereskedőkkel és iparosokkal egyetértően a divat terén hozni fognak. Ez a divat a mostaniból fog kialakulni, de egyszerű, takarékos és célszerű lesz, és a nyár kezdetéig lép érvénybe.

2. Erre nemcsak azok kötelesek, akik cégeknél dolgoztatnak, de azok is, akik házilag öltözködnek.

3. Az aláíró támogatni fogja azokat a cégeket, melyek ezen mozgalmat elősegítik és tartózkodni fognak azoktól a cégektől, melyek francia és angol divatokat közvetítenek.

4. A házilag öltözködők kötelezik magukat, hogy a francia, angol és amerikai divatlapokat mellőzik, illetve csakis a megállapodás értelmében használják fel.

5. Az aláíró kötelezi magát, hogy a háború tartama alatt a felsorolt pontokat betartja és elveinek kifejezésül a mozgalom jelvényét viseli.

6. Az aláíró a mozgalmat terjeszti és híveket gyűjt.

Bővebben nem kell megokolni, mennyire kötelesség ehhez a mozgalomhoz csatlakozni, mert kézenvaló az az esztelen költségek, mely a külföldről, határozottan a mi kizsebelletésünkre irányuló veszedelmes divat követésével jár. Valósággal örült pazarlás, amibe az érzéketlen amerikai divat nőinket belesodorta éppen a háború alatt. Amerika nemcsak a munició révén, de az irányító divat révén is akar milliókat szerezni. S így nem igazi magyar nő az, aki kimarad ebből a legtermészetesebb lemondásból, ami voltaképpen nem is lesz oly szörnyű áldozat. És ha az volna is, a nagy érdekek, a végzetesen komoly idők és vérző hőseink mellán megkövetelhetik ezt az áldozatot.

A mozgalomhoz való csatlakozást örgróf Pallavicini Györgyné címére (Budapest, Fő-utca 21) írásban lehet bejelenteni.

Adakozunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyező Hivatal főpénztára, Képviselőház.

K Ü L Ö N F É L É K.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Perger Béla nagykanizsai kir. járásbírói díjnokat a perlaki kir. járásbíróhoz nevezte ki.

— **Halálozás.** Morandini Románé, szül. Tolazzi Mária úrnő április hó 5-én, életének

64 és boldog házasságának 39-ik évében Xaipén elhunyt. Örök nyugalomra a csáktornyai temetőbe április 7-én kísérték a családtagoktól s nagyszámú rokonságtól megcsórolt halottat. Nyugodjék békében!

— **Hősi halál.** Nemcsak a harctereken, de a helyőrségekben is kiszenvédnek katonák, akik ugyancsak hősök számába mennek. Mert öreg napjakra, családjuk köréből kiszakítva, szolgálatuk a front mögött ép olyan, sőt sokszor súlyosabb, mint azoké, akik a harctéren az ellenséggel farkasszemet néznek. Egy ily halott Martincsevics Jakab is, aki mint 48-as népfőlközlő káplár a szarajevói kórházban március 29-én 43 éves korában rövid szenvedés után kimúlt. Az elhunyt februárban vonult be a 43—50 éves népfőlközlőkkel Bécsből, ahol most a felesége kívül 5 kiskorú árva siratja a messze földön kiszenvédett családfenntartót. Nyugodjék békében!

— **Kitüntetett hősök.** A hadtestparancsnokság Rojkt Antal tanítóképző-intézeti tanárjelölt, 20-as tart. honvédhadnagyot, Toma Elek 20-as tart. honvédzászlóst, a perlaki áll. elemi iskola helyettes tanítóját s László Emil, csőrőtneki tanítót, 18. honvéd gyalogezredbeli zászlóst az ellenség előtt tanúsított kiváló maguktartásáért az elsőosztályú ezüst vitézségi éremmel; továbbá ugyancsak az ellenséggel szemben kifejtett vitézségeért Lukits Pál tanítót, tart. 20-as honvédhadnagyot a hadieklíményes katonai érdemkereszttel tüntette ki. Mind a négy vitéz katona a csáktornyai áll. tanítóképző-intézetben nyerte tanítói kiképezését és szívtá magába a hazaszeretet szent tűzét, melynek alapján a kitüntetésre érdemesítettek.

— **Gradus ad Parnassum.** Csáktornya és vidéke közönségének még bizonyára élénk emlékezésében él a Csáktornyavidéki Takarékpénztár egykori segédkönyvelője, Németh János. Mint értesülünk, Németh János, a Bihar-margittai Takarékpénztár r. t. volt főkönyvelője és titkára, nem régen a Bihar-Derecskei Takarékpénztár igazgatójává választott meg, legközelebb pedig egyhangú közgyűlési választással a Bihar-megyei Sárreli Takarékpénztár vezérigazgatójává választott Berettyó Újaluba, hogy a három jó nevű pénzintézetet a »Sárreli takarékpénztár«, a »Sárreli népbankot« és a »Közgazdasági Bankot« fuzionálja.

— **Állandó mozi.** A Rákóczi-utcai moziban ma két előadás lesz. Az előadások műsora: Hadi híradó; A sors hajótöröttjei (dráma 3 felv.); Nászutazás az esküvő előtt (vígját. 3 felv.) — Április 30-án színre kerül Kiss József szenzációs drámája, Simon Judit, budapesti színészek által dramatizálva. Az előadásra jegyek április 20-tól válthatók.

— **Köszönetnyilvánítás.** Özv. Friedrich Zsigmondné 16 K-t, Báró Knezevich Viktor úr Stridóvárról ismételt 5 K-t adományoztak a Vörös Kereszt Egylet csáktornyai fiókja javára, melyért ezton is hálás köszönetét nyilvánítja: az Elnökség.

— **Tilos a husvétii pirostojás.** A hivatalos lap miniszteri rendeletét közöl, a mely szerint a tyuktojásnak a husvétii ünnepek alkalmából szokásos festése vagy hasonló kikészítése, továbbá az ily festett vagy kikészített tyuktojásnak forgalomba hozatala az ország egész területére tilos. A ki a husvétii ünnepek alkalmából tyuktojást pirosra fest, azt a rendelet szerint két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtták.

— **Bevonulnak a harangok.** A közoktatási miniszter valamennyi egyházi főhatóságához átiratot intézett és abban közli, hogy a templomok harangjainak átvételét rövid időn belül megkezdheti a hadvezetőség. Az egyházi főhatóságoknak ez akció tekintetében elfoglalt álláspontja, — írja a miniszter — valamint az egyházaknak sokszor tapasztalt áldozatkészsége bizonyára lehetővé teszi, hogy a harangoknak a hadiszolgáltatási törvény alapján való igénybevétele mellőzhető lesz s így a harangoknak térítés ellenében való átengedése akadálytalanul keresztülvihetőnek mutatkozik. — Erre a hercegprímás e miniszteri átirat teljes egészében való közlése mellett a következőket rendelte el: A lelkészek kötelesek az átadásra kerülő harangok köriratait és jegyeit leírni és a plébánia levéltárában elhelyezni; a lelkész értesíteni tartozik az átvétel idejéről a templomgyűlést és ha lehetséges, a kerületi esperest, a kiket meg kell hívni az átvételhez; a lelkész legyen éber, de igyekezzék a katonai hatóság kezére járni és oktassa ki az átengedés szükségességéről a híveit és akadályozza meg, hogy tudatlan izgatók a harangok átadása miatt a nemzet végső győzelmében való hítét rémhírek terjesztésével megingassák. A hercegprímás ezenkívül az átadásra vonatkozó néhány kisebb rendelkezést tett.

— **Tanférifiak szabadságolása.** A honvédelmi miniszternek a honvédelmi parancsnokságokhoz intézett rendelete szerint a most bevonult 43—50 éves működő tanítók és tanárok közül azok, akiket a bemutatáskor segédszolgálatra minősítettek, azonnal szabadságolandók. A rendeletet szükségessé tette a parancsnokságok sok esetben önkényes eljárása, hogy a segédszolgálatra minősített tanítókat, tanárokat harci szolgálatra átminősítették.

— **Bömbölő Píku elítélték.** Fehér Miklós alsórendű kocsist, aki mint 20. honvédszolgálatos katona, Bömbölő Píku néven hónapokon át garázdálkodott a katonaságtól való szökésért s egyéb viselt dolgaiért több ízben elítéltetett, de mindig újból megszökött, végre érdem szerint bünhődött. Hosszas üldözés után végre hurokra kerülvén, a pozsonyi honvéd hadosztály bíróság törvényt ült fölötté s Fehér Miklóst öt ízben való szökéséért, 49 rendbeli belterelés lopásért 6 évi szigorú fogságra ítélte. Az ítéletben Bömbölő Píku megnyugodott. Ezt a büntetést talán sikerül leülnie a sorsüldözött Bömbölő Píkunak!

— **Népesedési statisztika.** Születtek: Brezovics József, Medved Mária. Meghaltak: Mundra György (28 é), Horváth Károly (15 é), Galambos Etelka (6 b), Liska Vencel (32 é), Kelm Ádám (27 é), Kohlfürs Gottfried (24 é), Lippich Gabriella (20 é), özv. Piczek Mátýásné (61 é), Fischer Vilmos (83 é). — Házasságot kötöttek Kubik János és Todor Gizella.

— **Korlatozás a tábori postán.** A 25. 31. 58. 59. 67. 77. 80. 90. 96. 97. 107. 108. 130. 143. 154. 155. 158. 160. 201. 232. 501. és 506. számú tábori postákhoz magáncsomagok ez idő szerint nem küldhetők, a m. kir. postahivatalok és postai ügynökségek tehát a felsorolt tábori postákhoz magáncsomagokat további intézkedésig nem vehetnek fel.

— **A háboru alatt férjhezment asszonyok hadisegélye.** Konkrét esetből kifolyóan a pénzügyminiszter a hozzája intézett kérdésekre a háboru folyamán férjhezment asszonyok hadisegélyére vonatkozóan így rendelkezett: Olyan esetekben, amikor a hadbavonult közvetlenül bevonulása után katonai szolgálatának teljesítése közben lép házasságra, a bevonulnak gyámok nélküli családtagjai, tehát felesége és esetleges édes vagy mostoha gyermekei is, amennyiben az előírt egyéb föltételek is felforognak, állami segélyben részesíthető, de csak akkor, ha a szóban forgó családtagokat a bevonulás előtt is az illető hadbavonult tartotta el. Olyan esetekben azonban, amikor a főt megjelölt körülmények között létrejött házasság esetén a feleséget s az esetleges édes vagy mostoha gyermekeket a házasság megkötéséig nem a hadbavonult tartotta el, állami segély általában véve nem állapítható meg, kivéve azt az esetet, ha a feleség és az esetleges gyermekek a házasság megkötése után olyan helyzetbe jutnak, hogy teljesen a bevonultnak eltarthatására szorulnának.

— **Kutyamozgósítás.** A honvédelmi miniszter rendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melyben utasítja őket, hogy az ebekeket hamarosan írják össze, mert vontatási munkára alkalmazzák őket. Elsősorban a bernáthegyiek, új fundlándiak és a leonbergiek jönnek számításba, mint a legnagyobb és legerősebb kutyák. Utóbb a többi nagy kutyára is sor kerül, tekintet nélkül fajukra. Ezeket is összefrjúk s ha majd elérkezik az idő, behívják, hogy tanítás alá vegyék s kellő időben alkalmazzák hadi szolgálatra.

— **A kórházak felszabadulása.** A civilkórházakra nézve fontos rendeletet bocsátott ki a napokban a honvédelmi miniszter. A rendelkezés felszabadítja a polgári kórházakat a sebesült katonák ellátása alól s a katonákat a tartalék és helyőrségi kórházakba utalja. Ezzel a polgári kórházak eredeti rendeltetésüknek visszaadottnak, aminek a közegészségügy érdekében megbecsülhetetlen fontossága van, mert a beteg polgáremberek a kórházakban ismét elhelyezésre találnak.

— **Rendelet a hadisegélyek tulfizetéséről.** A honvédelmi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg a hadisegélyek tulfizetéséről rendeletet adott ki. A rendelet értelmében többé nem kell a hadi özvegynek visszafizetnie azt az összeget, amellyel több segélyt fizettek neki addig, amíg a bevonult eltűnését, vagy elhalálozását hivatalosan megállapították. Az eltűnést vagy elesést követő hat hónapon belül eszközölt tulfizetések azonnal törölendők. Ha azonban a család már korábban értesült hivatalos helyről az eltűnéséről, vagy a haláláról, de ezt késedelmesen jelentette be, akkor a pénzt vissza kell fizetni. A városokat és községeket felhatalmazza a miniszter, hogy az elesetteknek, eltűnteknek özvegyei és árvái részére havonként előleget adjanak addig, amíg részükre az állandó katonai ellátást meg nem állapítják. Ez az előleg annyi legyen, amennyi a megállapítandó özvegy nyugdíjból és nevelési járulékból egy hónapra esik. Az állandó ellátás megállapításával természetesen a különbözetelek kiegyenlítendők.

— **Előleg az 1916. évi terményekre.** A kormány rendeletet adott ki az 1916. évi várható termés adás-vételének tilalmáról és érvénytelenségéről, valamint az 1916. évi mezőgazdasági terméskből várt egyes termé-

nyekre előleg nyújtásáról. Eszerint tilos szerződést kötni az 1916. évi várható terméskre. Előleget csak a várható termésnek a termelő gazdasági és háztartási szükségletét meghaladó része erejéig lehet adni július 25-ig Tengerire november 30-ig. Az előleg métermázsánként búzánál 20 koronát, rozsnál, kétszeresnél, árpnál, zabnál, tengerinél és repcénél 15 koronát meg nem haladhat.

— **Tisztviselő özvegyek és árvák megsegítése.** A pénzügyminiszter a háboru által előidézett rendkívüli viszonyokra való figyelemmel elhatározta, hogy az állami és vármegyei alkalmazottaknak olyan özvegyei és szülőtlenné árvái, akik a háboru folytán különösen nehéz helyzetbe jutottak, a Vagyontalan állami tisztviselő özvegyei és árvái fölsegélyezésére szánt alaphól egyszeri, egyszersmindenkorra szóló segélyben részesüljenek. A segélyezés föltételei és módzatai a következők: Segélyt ez alkalommal a magyar állami hatóságoknál, hivataloknál, intézeteknél és vállalatoknál, továbbá a vármegyékénél bármilyen javadalmazás mellett alkalmazva volt tisztviselőnek, tanárnak, tanítónak, díjnoknak, altisztnek vagy szolgálat állandóan a magyar szent korona országainak határain belül tartózkodó özvegye és szülőtlenné árvái kaphatnak, még pedig tekintet nélkül arra, hogy élveznek e ez idő szerint valamilyen állami, illetőleg vármegyei ellátást. A segély iránti kérvényeket a magyar királyi pénzügyminiszteriumhoz címezve, közvetlenül az Állami Tisztviselők Országos egyesületéhez (Budapest, II. Főherceg Albrecht-ut 11.) kell legkésőbb 1916. május végéig elküldeni. A kérvénynek mindahány melléklete bélyegmentes.

— **A háború.** A múlt hét legnagyobb eseménye, hogy a Hindenburg ellen intézett orosz offenzíva ellankadt. Az oroszoknak a harcok folyamán szenvedett veszteségét a német leglőbb hadvezetőség óvatossággal becsülése legalább másfél százezer főben állapítja meg. 30 hadosztály, több mint félmillió orosz hiába próbálta 10 nappal az este éjjelen keresztül, hogy Hindenburg frontját áttörje vagy legalább megingassa. Március 18-án kezdődtek a harcok R gától a Dűna és Vilija közti tó vidékig példátlan munitióbőséggel s 28-án, mintha elválták volna az orosz offenzívát. Az oroszok az offenzíva ellankadását az egész fronton brállott olvadással és áradásokkal szépítik, de úgy liasszük, a német katonaság védekezésének és ellentámadásainak is van része abban, hogy az oroszok harcikedve ezen a fronton lelohadt s önekkir pihenésre és pótlásra, lehet átcsoportulásra van szükségök. — Heves harcok folynak természetesen Verdun körül is. A németek példátlan szívóssággal folytatják Verdun körülzárulásának hadműveletét. Előnyomulásuk folyamán Malancourtot, Bethincourtot és Haucourtot is elfoglalták; mindhármát rohammal tervszerűleg előkészített tűzérési harcok után. Eközben Vaux falut is birtokukba vették. A franciák elkeseredetten küzdenek s így állandó ellentámadásokkal zavarják a németek előnyomulását, de óriási erők dacára sem mennek semmire, minden ellentámadásuk borzalmas veszteségekkel összeomlott. Ezen harcok során a németek a 4 helység elfoglalása alkalmával 32 tisztet és 1573 főnyi katonát ejtettek s egy csomó hadizsákmányra tettek szert. — A németek ezalatt légiharcot is folytatnak az angolok ellen. Már ötödikben támadta meg a múlt

héten a német repülőraj az angol partokat. Támadásaikkal jelentékeny károkat okoztak az angoloknak s közülbelül 400 embert megöltek bombáikkal. A német léghajók ismételt támadásai valóságos pánikot kellettek Londonban. A vasgyárak vezetői értesítették a kormányt, hogy a munkások igénybe akarják venni az u. n. hadiklauszult, a háboru szerinti olyan helyeken, ahol életük veszedelemben forog, felmondás nélkül abban hagyhatják a munkát. Ilyenformán szinte lehetetlenné válik a hadianyag további gyártása. Persze, hogy ugy az angol, mint a francia pilóták harcra elegendenek a németekkel, de a németek általában nagy fölénnyben vannak a levegőben is. Amit az is bizonyít, hogy a németek márciusban 44 angol és francia repülőgépet pusztítottak el. — Hogy az angolok a németeket hátra megtámadhassák, Hollandián keresztül akartak lötni. De a hollandok a legerélyesebben készűltek az ortvátadás megakadályozására s így ez a merényletterv kudarcot vallott. — A tengeren is óriási sikerekre mutathatnak a németek. A németek edd g 627 különféle ellenséges és semleges gőzhajót, 100 vitorlást és 254 halászgőzöst és bárkát sülyesztettek el. Legutóbb a francia Provence segédcsirkálót küldték a tenger fenekére, mely 4000 főből álló francia gyarmati katonaságot szállított. Ebből 3300 a vízbe fullt. — Az olaszok az Addinells szakaszon s a doberdói fennsíkron nagy veszteségeket szenvedtek. A doberdói árkokból teljesen kiverték őket derék katonáink. — A Kaukázusban az oroszokat előnyomulásukban a meg erősített törökök megállították. — Szalonikinél készűl a támadás. Hírek szerint április végén kezdődnek ott a harcok.

— **Sorozások.** A 18 évesek sorozása Zalavármegye területén 3 bizottság előtt történik s április 14-én kezdődik. Nagykanizsán 14, 15 és 16-án lesz a sorozás. A III. szemle bizottság Alsólendván kezdi meg működését s folytatja 15 és 16-án. Csáktornyan április 18—20-án, Letenyán 25, 26-án, Perlakon 28—30-án soroznak.

— **A Vasárnapi Ujság.** különösen a balkáni harcztérről közöl érdekes képeket, odaküldött tudósítójának fölvételeit s magyar művészek szép rajzait. Szépirodalmi olvasmányok: Zsoldos László és Walter Bloem regénye, Berkes Imre novellája, Szőlősi Zsigmond tárczája. Egyéb közlemények: a Krematorium-pályázat nyertes terveinek képe s a rendes heti rovatok: a háború napjai, Irodalom és művészet, Sakkjáték, Halálözás stb. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre öt korona, Világ-krónika-val együtt hat korona. (Budapest, IV., ker., Egyetem-utca 4.)

— **A csendőrség új egyenruhája.** A magyar csendőrök új egyenruhát kapnak. A forma marad a régi, de a szín csukaszürke lesz úgy a tisztelnél, mint a legénységénél. Az új egyenruha neve tábori ruha, jelölül annak, hogy a csendőr éppen olyan harcos katonája az országnak, mint a többi. A tiszték, tisztviselők és a lovas csendőrök donoboru dolmánygombokkal ellátott rövid, szőrmés kabátot is kapnak. A csendőrség buzérvörös hajtókait, az azonos hajtókat viselő csapattestektől való megkülönböztetésül, elől és fölül öt milliméteres acélzöld posztőszegély veszi körül a hajtóknak tul, hátul pedig egy és fél milliméteres acélzöld nyulvannal toldják meg. A köpeny és vállgallér vörös hajtókat öt milliméteres acélzöld szegély fogja körül.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povuđiljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Prodajna oćna je:
Na celo leto K 10—
Na pol leta 5—
Na četvert leta . . . 2-50
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i tal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR i SRÁY FERENCZ.

Izdatelj i vlasnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Rusi su pri Jakobštadt 150 jezer vojnikov izgubili.

Ruski car je srdit. - Nemške čete napreduju pri Verdünu. Taljani su pri Dobrdou opet biti bili. - Nemške podvodne ladje velike kvare delaju englezom. - Taljan neće francuzu, a Hollandija englezu pomagati. Kak je vu podjarmljenoj Srbiji? Bošnjaki vu Beću, pak vu Budapešti. Romanske srbe su vu ruski šereg assentěrali.

Kak stojimo na bojnomoj polju?

(M. J.) Vu Russiji, kre Jakobštadt zvanom mestu četiri tijeđnov dugo trajuču boj se je dovršil. Rusi su zapostavili svoje navale proti nemcom. Morali su popustiti, ar su strahovitoga zgubička imeli. Gđa su rusi pod vodstvom njihovoga generala Kuropatkina počeli navalu proti nemcom pred četirim tijeđni, imeli su pol milijunov vojnikov. Vodja nemških šeregov je tam glasoviti general Hindenburg. Ov je svojimi šeregi tak srećno branil nemške šance, da niti jeden korak nisu mogli rusi naprej dođti, nasuprot tomu, izgubili su rusi vu četiri tijeđnov trajučem boju stopetdesetjezer vojnikov.

Ruski car je mislil, da budu njegvi vojniki odzeti mogli barem jeden dđel od onih zemljah, koje su nemci iz Ruske si prisvojili. Ali se je osvedočiti mogel on i njegov general, da nemci i mi tak jako držimo vu rukah od rusa odzete zemlje, da makar kulikogoder svojih vojnikov bude alduval, nebude nikaj nazaj dobil. Ruski car se je tak rezrdil, da su njegov šeregi nikaj ne mogli dostignuti, da je svojega ministra za domobranskih poslov Polivanova vu penziju poslal.

Zbog velikih zgubičkov su vezda rusi na više stranih tabora mirni.

Vu Francuzkoj pomalen idu nemški šeregi proti festung Verdünu, ar nećeju svoje ljudi alduvati. Budu i prez velikih zgubičkah svoj cilj dostigli pomalen. Kak su si nemški generali izračunali na svojih taborskih planov, tak idu naprej. Marciusa 22-ga su odzeli od francuza Avankurt zvanu šumu. Marciusa 24 ga su Hokurt, a 27-ga Duomon zvanu mesto prevzeli. Marciusa 28 ga je nemcom Malankurt zvanu mesto vu ruke opalo. Francuzi su prošli tijeđnen 50 oficirov i 2900 drugih vojnikov izgubili.

Na ovih mēstih su nemci pet englezkih i jednoga francuzkoga replane pogodili i vunistili.

Na taljanskom frontu pri Dobrdou, pri Görču i pri Plökeni su bile jake bitke vu prošlim tijeđnu, gđe su naši vojniki os-

vojili od taljanov njihove jarke i šance. Odzeli su naše čete vu prošlim tijeđnu od taljana 15 oficirov i 900 drugih vojnikov.

Nemški veliki zrakoplovi su 31-ga marciusa 1-ga i 2-ga aprila opet pohodili Englezku i ne daleko od varaša Londona su okolo 200 bombe hitili doli na občine. Kakvoga kvara su zrokuvale bombe, to se još nezna zasigurno. Do vezda su javili 180 mrtvih i 150 oranjenih, koje su te bombe dostigle.

Nemške, pod vodom plivajuće morske ladje velike kvare zrokuju neprijateljskim ladjam. Englezke ladje vre niti nevupaju vun na svoje lastovite morje, ar Nemška tuliko podvodne ladje ima, da more na sve strane morja poslati svoje ladje, koje podvrtaju svojimi kuglami kak goder velike morske ladje. Englez je počel nemške ladje vunistiti, da Nemška od nikud nebi si mogla živež priskrbiti, a vezda kaj je on nemcu željel, je sam dobil, ar si Englezka nemre živeža dovažati.

Kak smo našim čitateljem naznanili vu prošlim broju naših novin, naše neprijateljske vlade su izposlale svoje ministre vu Pariz, da tam na spravišću dokončaju, kak bi mogli tabora proti nemcom i proti nam dobiti? Tri dni dugo je trajalo ovo spravišće, ali nisu mogli kaj znamenitoga dokončati, ar budu za nekoliko tijeđnov opet spravišće morali držati.

Naši neprijatelji su potrebuvali od taljana, da bi francuzom svoju vojsku na pomoć poslal. Ali taljan neće svojom vojskom se na pomoć žuriti francuzu, ar on sam potrebuje svoje vojnike na svojem frontu. Strahom je, da bi mi na njega navljili. I to su hteli francuzi, pak englezi, da bi taljan s nemcom vu neprijateljski stališ stupil. Kak nam je poznato, gđa su taljani hoteli prek naše granice stupiti, pak s nami se posvaditi, nesu to učinili s nemcom. Mislil si je čalaren taljan, da bu dobro, ako bi on tabora izgubil, (kak i bude), da bi pri sklopljenju mira nemec poljeg njega bil.

To je zrok, da je taljan i na parizkom spravišću proti tomu bil, da bi se s nemcom vu tabor puštal.

Na parizkoj konferenciji su i to dokončali, da budu Hollandiju prinukali, da bi se s Nemškoj vu boj pustil. Zbog toga su opozvali Hollandiju, da bi englezku vojsku prek Hollandiju pustil proti nemcu. Hollandija je vezda svoju vojsku pod oružje pozvala i englezom na znanje dala, da se neće s Nemskom posvaditi i ako bude treba, svojom vojskom je pripraven proti tomu delati, da bi prek njegovoga orsaga englezka vojska išla.

Iz toga svega se videti more, da našim i nemcovim neprijateljem jako zlo more iti, da svake huncufarije probaju, kak bi mogli za svoj hasen kaj dostići.

Nikak jim nejde dobro! To je za nas radostna stvar, ar bude s tem predi mir. Naši i nemcovi neprijatelji su hoteli Rumunjsku, Grčku, vezda pak Hollandiju k sebi privabiti, da bi nas potuču mogli, ar oni sami nas nemreju preobladati. Ali ovi nećeju pomoći našim neprijateljem, ar znaju, da bi tak obhodili, kak je belgijanec, srb, pak črnogorac, koji su svojega orsaga izgubili.

Na priliko, da znamo, kaj je to izgubiti jednoga orsaga, samo si zemimo za Srbiju. Vu tem nesrećnim orsagu smo mi vezda gospoda. Naši oficiri su tam kotarski sudci, mi pobiramo tam porciju, naši penzezi valjaju pri njih, pošta, željeznice, šume i tak dalje, sve je naše. I vu srbskih školah naši navučitelji podvučavaju vu vojničkoj opravi srbsku školsku decu. Bog oslobodi, da bi pri nas tak bilo, pak bi i bilo, ako se naši vojniki nebi tak dobro držali, pak nam nebi našu domovinu obćuvali, kak su ju obćuvali. Vu Srbiji svaki človek mora ob 8 vuri spat iti. Krćme se moraju vu osmoj vuri zaprěti. Vnogim medjimurcom se nebi to dopalo, ako bi i pri nas tak bilo. Ovi podjarmljeni ljudi vezda kuneju svoje vodje, koji su jih vu ovo sužanstvo dotirali.

Vu prošlim tijeđnu je došla iz Bosnije vu Beć, pak vu Budimpeštu jedna velika komišija, med kojimi su bili biskupi i drugi svećenici, zemeljska gospoda i drugi na glasu stojeći ljudi. Ovo izposlanstvo je najprvić se poklonilo pri našem starim, dob-

rim kraljem, da se mu zahvali, da je svojom vojskom obranio od neprijatelje domovinu njihovu. Za tem došli su u Budimpeštu, pak su pohodili gospodina našega ministerpredsednika, grofa Tisza Istvana, kojemu su svoju domovinu u njegovu dobrotu preporučili. Tak u Beču, kak u Budimpešti dobro su bili primljeni bošnjaki. U Budimpešti je ministerprezident, pak i glavni varaš pogostil našu bratju bošnjake.

Potopljena Sussex ladja.

Nemci odlučili su, da svako ladju, koju na morju primeju, potopiju. Da to neje nikakva šala, skazali su marciusa 24-ga, kad su jedno veliko ladju opet potopili. Jeden koj je srečno vušel iz ladje, ovaj dogodjaj tak je povédal:

— Popriilki na serdin ladje sem sedel, kad sem najedenput tak se stepel, da sem iz stolca doli opal. Popriilki tri vure su mogle biti, jerbo onim, koji su u morje opali ob ovi vuri su vure postale. Deske i druge stvari su létale okolo mene i curele su u morje. Taki sem znal, da ladju su nam storpedom sterilili, tak sem se čutil, kak da bi se ladja na droje štela pretrči. Nje sem se tak sbesil, kak drugi, pri pameti sem ostal i prvoga gurklina kojega sem našel, odmah sem si na telo skapčil. Na ladji je veliki panik nastal. Svi su grabali gurklina i svi na jedenput su šteli vu čune vuiti. Oficiri su pazili, da najpredi decu i žene spraviju vu čune. Doklam sem ja na ladji bil, neseem spazil, da bi što kakvoga reda bil delal.

Takve dogodjaje sem videl, koje nigdar nebudem pozabil. Jedna mati děte je k sebi tiskala i kak nora je sim, tam drkala, opet malo dale jeden starovičen clovek na glas zove svoje, za koje nezna, kam su zginuli. Na drugim kraju pak mužkarci bez pameti skakali su u morje, predi kak su čune doli spustili. Vu jednim vuglo pak jedna ženska kleuč Boga je molila i za pomoć prosila.

Kad je prvi čun napunil se, iz ladje još više su probali vunjega skočiti. Ali malo štari je srečno zisel, jerbo ili ruku ili nogu si je potral, ili pak vu morje opal i odmah se je zalezal. To još neje sve bilo. Prvi doli spuščeni čun, kad se je napunil, prehitil se je i vnogi su vu morju ostali. Med tem toga na ladji ostajuči bili su se za čune. Svaki bi prvi rad bil. Sila nje je nikakva bila, jerbo nje je bilo videti još nikai, da bi se ladje vtaplala. Morem rečti, ako bi što oštro bil na red pazil, nebi se bile takve nesreće pripetile i nebi se bilo tulišnoga ljudstva potopilo.

Vu tretjim čuno sem dobil mesto. Odmah sem jedno vužu hitil proti jedni ženski i srečno sem ju vu čun potegel. Ali i ov čun njeje takov bil, kak bi moral biti. Ves je luknjasti bil i na jedenput se je napunil s vodom. Svi koji smo vu čunu biti podjednoma smo morali vodu vun grabiti. To je prek dvě vure trajalo, doklam smo nje nazat odišli na potrto ladju, koja se je još gori na morju deržala i njeje se još za jala. Zato velim, da njeje nikakva sila bila nikomu, da vu morje skoči, kak su to jedni napravili i s med kojih je malo štari živ ostal.

Na čunu nje smo imeli niti jednoga matroza i sami smo morali veslati. Jako smo veseli nastali, kad smo vidli, da ladja

njeje vu takvim položaju još, da bi se morala vtopiti. Naš položaj na luknjastim čunu puno je nevarnesi bil, kak onim, koji su na ladji ostali. Na čunu strahoviten je bil položaj. Jedni su omedleli, nekoji su sim—tam se hitali, nekojim pak je iz nosa i vustah krv burkala. Nazadnje došli smo s velikom teškoćom nazat do ladje i odmah smo po vužah gori splazili.

Taki sem videl, da samo prva stran je zdroblena od torpede i samo oni su smrt podnesli, koji su vu prvim razredu ili vu salonu bili. Marconi telegramm se je spovaril i samo za par vur smo mogli iskreni telegramm poslati s kojim smo pomoć prosili. Potlam sem čul, da naš telegramm točno je došel vu Boulogne varaš. One osem vur, koje smo preživeli doklam su nas oslobodili, nigdar nam zabil.

Med tem toga spazili smo jedno veliko ladju i počeli smo regetline spuščati. Na ladji su to spazili, ali nje su nam šteli napomoć iti. Ladja se je obrnula i ostavila nas je na morju.

Da smo tak srečno zišli, to lěpomu vremenu moremo zahvaliti, pak tomu, da su mašine čele ostale i njeje voda do kotlov došla. Ako bi kotli bili eksplođerati, svi bi se bili potopili.

»Maria Terezia« zvana ladja nas je obranila. Marineri su nam povédali, da četiri vure dugo su nas po morju iskali, doklam su nas našli. Najpredi regetline naše su spazili. Sad su ladju proti nam zrvnali, i fletno su došli do nas. Iz ove ladje na jedno taborsku ladju su nas deli, koja je po polnoči ob dvěma vurami došla znami vu Boulogne varaš. Odovud po zosebniin. vlaku smo vu Pariš se odpelali, kam smo vjuto ob peti vuri došli. Drugi dan još sto sedemdeset su vu Pariš došli, koji su takodjer na Sussex ladji bili.

Svrho toga opet velika štringa bude med Amerikom i Nemškom, jerbo na ladji su i amerikančani bili s med kojih takodjer nekoji su se potopili.

Kuliko je vu morju ostalo, to još njeje točno znati.

Nemci su opet s kazali, da nikaj se ne šaliju, neg kaj su obečali, to sve napraviju, makar se i Amerika proti nam zbuni.

Pesma roditeljska.

Kada ovu pėsem
Jesam ja pisala,
Jėzuša, Mariju,
Na pomoć sam zvala.

Vezda Vas vuzavam
Rodjena mamica.
Već bi radi vidli
Vaša blėda lica.

Sad bi pred nas stali
Japek naš ljubleni,
Kakti trsek jeste,
Da bi za nas znali.

Naveć tugujete,
Vudne i vu noći,
Ali sinkom svojim
Nemrete pomoći.

Sinki rozgve vaše,
Kak se odrtgale,
Po širokoj zemlji
Budu mladost stajle.

Molte japek, majka
Gospodinu Bogu,
Kaj vam vaši sini
Zdravi dimo dojdju.

Po bregih, dolinah
Kak se tam mućimo,
Japeka, mamicu
Nigdi nevidimo.

Gori ste nas zdrave
Majka odhramili,
A pod stare dane
Pomoć nate meli.

Žene, drobna deca
Već bi radi vidli,
Ali žalost velka
Jel gde, ali nigdi.

Najte se plakati
Japek, nit mamica,
Bog sve more dati,
Dojdju dimo deca.

Postelje zakonske
Kak mi se hladite,
Žene već žalostne
Vanjkoše moćite.

Kaj sirmaki muž
V grabaj netiskali,
Za sve tužne žene
Tulko zmišljajali.

A drobna dečica
Navėke pitaju:
»Mama, gda pak japek
Naš k nam dimo deju?»

Molimo se zanje,
Ki su još ostali,
Da bi barem oni
Dimo srečno došli.

Sad vas ja vuzavam
Sestra, bratce svoje:
Štefa i Lovrija:
Srce mi tužno je.

Sivica! Sivica!
Vrtek ograjeni,
Tam su nam ostali
Stari roditelji.

A skorom dvě leti,
Kak smo se ne vidli,
I spodobu vašu
Mi bi već zabili.

Ja sam pak na stanu
Vu Miklavskim seli,
Gda bu nam mir božji,
Svi bumo veseli.

Ovu sam ja pėsem
Tužna izpisala,
Ali sam si suzne
Oči izbrisala.

Ime Jėzušovo
Mi te sad zovemo,
V cirkvi poturenskoj
V fari našoj slavnoj.

Pretrdim si srce,
Ufam se vu Boga,
On naš dober otec
Rešil nas bu toga.

I ime Marije,
Pomoćnice naše,
Da mi obladamo
Taljana i ruse.

Grėhe nam kaštiga,
Ke smo zaslužili,
Krvi prelėvajju
Vnoge majke sini.

Glasi dohadjaju:
Naš kralj obladuje,
Da je magjar jakši,
To se svigdi čuje.

Sveto trojstvo Bože!
Tebe vuzavamo,
Za pomoć veliku
Za na vėk prosimo.

Kad bum ovu pėsem
Ja sad dokončala,
Neznam kak bi lepše
Kralja je pozdrajla?

Mira daj iz neba,
Pošli z trona svoga,
Ar već koma čaka
Svaka duša toga.

Izvišavam našeg
Cesara miloga,
Vu velkoj starosti
Ferenca Jožefa!

Marija! Marija!
Magjarska patrona,
Moli za mir sveta
Ti sineka svoga.

Ki je to doživl,
Orsaga čuval
Živil, Živil naš kralj
Ferencz Jožef vladar!

Svi svetci svetece,
Angjeli ljubljeni,
Sveti Štefan patron
Na Magjarskoj zemlji.

Hvaljen budi Jėzuš
Kristuš i Marija!
Ovak se ma pėsem
Vezda naj zapira.

Mikófa.

Jalšovec Rozáljia.

Svakojačke* novosti.

Bitka pri Görzu.

Na celim talijanskim frontu započele su se bitke, to nam javi službeno soidačko zapovedništvo. Bitke još trajaju. Pri görz-kim mostu od obedve štari velike čete stojiju. Kak velike su ove čete, to njeje znati. Ali mi si tak mislimo, da na ovim vuskim frontu nemore vnogo talijana štati, kak je naprimer vu četrti talijanski offenzivi, kad je ovdj pod zapovednikom aostai hercega čeli deset divizijah harcuvalo. Minuci tijeden ovdj su naši tristopetdeset talijanov i osem oficirov zarobili. Na Doberdo bregu takodjer veliki kanonerski boj traja.

Na donjim talijanskim frontu, od Selza na poldan strahovitnom sturmum su talijani vu nekoji naš dekung došli. Potlam, kad su naši pomoć dobili, opet su talijane pretirali iz naših jarkov i vnogo su njih postrėlali. Nasi zrakoplivci pri Sdobba stajuće batrije su bombardėrali i vu batrijah veliki kvar su napravili. Do vezda su tak skriti bili ovi štuki, da su je naši zrakoplivci nigdi nje mogli najti. Ovi štuki su nam jako neprilični bili, jerbo čelo liniju od Monte dei Seibussa, do Duinoja pod ognjom su mogli deržati. Sad su naši zrakoplovci

našli ove skrivane štuke i s bombami skorom sve su spokvarili.

Serbia vu Durazzo varašu. Bilo je jedno vréme, tak četiri, pet tijeđnov, od decembra prvoga, do januara petnajstoga kad je čela Serbia vu Durazzo zvanim morskim postajališću bila. Ovdí su se zisle još ostajuće srbske čete. Peter kralj, kak se čuje neje bil vu Durazzo varašu, ali Šandor srbski kraljič dva tijeđne je ovdí stanovál, od decembra petnajstoga, do decembra zadniega.

Srbski kraljič Šandor, Essad baše je gost bil. Od kraja tam je stanovál pri Essad baši vu kraljski palači, ali naši zrakoplivci pretirali su ga odonud. Decembra meseca su prvi naši zrakoplivci došli ober Durazzo i Šandor kraljiču neje ravno vugodno bilo vu kraljski palači stanovati i svrho toga pobégel je vu jedno villu, koja je vun s varaša bila. Potlam pak kad su naši zrakoplivci i ober ville počeli zletavati, odisel je na srbski konzulatuš i tam se je nastanil. Tak veliju, da čele dane je delat, višeput je med soldačiju se změšal, negda pak ga je Pašić ministerpredsednik pohodil.

Srbske čete jako vu zločestim položaju su došle vu Durazzo. Tuliko su bili vu koleri i tuliko njih ga imelo tifusa, da Essad baša neje štel je vu varaš pustiti, neg vun iz varaša vu logoru su morali biti.

Najviše njih ga s celom familijum došlo vu varaš. Potlam sn je talijanske i francuzke ladje odvozile. Srbi su skupa došli i oni francuzki kanoneri, koje su naši iz Montenegre vun stírali.

Znamito je samo jedno. Stanovnikom naravski niti jedni prihodniki su se ne dopali, ali srbom su itak rajši bili, kak talijanom. Srbi su već suj nevoli vučni bili i niti jeden se je ne skríl, kad su naši zrakoplivci došli. Talijani su odmah zniknuli iz vucalich, kad su samo glas čuli zrakoplovo.

Još jedno. Srbi su se lépo sponašali vu varašu, talijani pak gizdavo i grobjanski. Srbi sve platili, istina da svojemi penezi, ali itak su palači. Denes ga najviše srbskih penezov vu Durazzo varašu, koje nišči nebi rad zel, jerbo Peter kralja penezi denes već nigdi ne valaju.

Mirko herceg iz Durazzo vu Beč bude putoval. Mirko montenegrovski herceg jako je s betežal i vu Beču hoće se dati vračiti i ako potrebno bude, onda i opererati. S operacijom brščas još jedno vréme čekali budo, jerbo od betega herceg je jako oslabil i morebiti, da nebi mogel operaciju zderžati.

Kut-el-Amara je englezko grobje. Vu Mezopotamiji englezki seregi vu zločestim položaju i englezka offenziva sama od sebe se bude vuništíla. Svi oni englezki seregi, koji još od Tigris vode na lévo i na desno stojuju, kad Kut-el-Amara festung propadne, žurno budo morali pobeći. Aymler englezki general dvaput je probal festung obraniti, ali obedvaput su ga turčini nazal zbilí. Prviput je pet jezer, drugiput pak dvě jezera mrtvih ostavil, koje su turčini morali pokopati. Turčini proti tomu jako mali zgubiček su imali, sveskupa tristo mrtvih. Englezkih kanonérov zapovednika su turčini vlovili. Ov zapovednik sam je lépo pohvalil turske kanonere i rekel je, da puno bolje strélaju, kak englezi. Da Kut-el-Amara još neje propala, tomu je krivnja velika dolina. Towused vu Kut-el-

Amaru zapríli englezki general višeput je probal vun vdrti. Nemore iz Tigris lakta vun vuđiti, tak je tam zaceplenu, kak dabi vu vreću bil. Takodjer niti rusom je ne moguće, dabi prék Kermansana vu Mezopotamiju vdrti i englezom napomoć bili. Rusi denes nemoreju tak veliko ekspediciju poslati.

Englezom još i to je na veliko škodu, da nēmajú dosta vode, ako od Tigris rieke odideju. Vu veliki vučini i vu samim pěsku pak bez vode nemoreju harcovati.

Vu Kut-el-Amara festungu već nēmajú stroška i na skoroma se budeju morali na milost predati turčinom. Stēm Mezopotamia čista postane od englezov.

Srbi na francuzkim frontu. Iz Grčkoga pišeu, da sve one srbe, koji su na Korfu otoku bili i tam su je oblékli, vu Francuzku je bude spravili. Da je to istina, vidi se i stoga, da nekoje čete prék Marseille već su na francuzki front poslale. Od kraja tak je plam bil složení, da srbe vu Saloniku pošleju, med tem toga vnogi srbski oficir i čele srbske čete iz Korfu otoka vu Epirus su vusle, odonud pak su dimo skoćili. Sad su od toga straho, ako srbe vu Saloniku zvoziuju, svaki dan budo skakali dimo. Ravno tak su odhitili i onaj plam, poleg kojega bi srbe na ruski front bili s pravili. Srbi se pred francuzi zalujuje, zakaj su se ne nam predali i tak bi doma bili ostali.

Hollandia. Od Hollandije englezi zahćevali su, da granicu zapre od Nemškoga kraja i da nikakvo trgovinu nebude s Nemškom imela, tojest nikakvo blagu nepusti vu Nemški orsag. Nadalje pak i to su zahćevali od Hollandije, da englezom dopusti prék orsaga vu Nemšku iti.

Hollandia neče to napraviti i takov glas je poslata vu Engleziju, da s oružjem bude se proti tomu branila, jerbo do konca boja neutralna hoće ostati. Na jedni konferenciji na koji je i Vilma kraljica nazočna bila, odredili su mobilizaciju.

Hollandia sveskupa 32 jezer 528 kvadrat kilometrov ima. Skorom čeli orsag nižeše leži, kak je morje i poleg toga lahko se pripeti, da morje obléje orsaga. Nekaj više od pet milljunov stanovnika ima, koji su svi vřtlari i tergovci. Svaki hollanduš sedem lét mora pri soldačiji služiti. Dvě leti su nutri i onda je dimo pustiju. Negda med vremenom na muštru je pozoveju. Od devetnajstoga leta, do petdesetoga svaki je narodni gardist. Pred nekojom letom imala je Hollandia 3763 oficirov i 189 jezer 445 vojnika i k tomu 120 štukov. Denes je ov sereg puno veksi.

Na morju je puno jakša. Ima sveskupa sedemdeset i devet svakojačkih taborskih ladjih i osem pod vodom plivajućih ladjah. S vun toga još ima i drugih ladjah, koje vu taborskim vremenu dobro moreju nucati.

Hollandia pripravna je s celom moćjom se braniti, ako ju antant sbantuje. Svaki dan se more pripetiti, da med Hollandijom i antantom boj vuđri vun. Vu orsagu veliki nemir je nastal i svi se jako pripravljaju k boju najmre pak proti Engleziji. Englezke taborske ladje ne sdavnja potopile su Tabantia zvano hollandsku ladju. Već je onda takov položaj nastal med antantom i Hollandijom, da nebude bez boja ostal položaj. Najmre pak sad, kad se je Englezia zagrozila da niti jedno ladju nebude pustila

vu orsag, zakaj hollanduši stroška i municiju pribavljaju Nemškoj. Opet jeden orsag, kojega su presílili vu boj.

Naši vitězi vu zraku. Popríliki znamo kakov boj traja na zemlji, ali kakvoga boja tiraju vu zraku i na morju, od toga malo znamu. Minući tijeđen naši zrakoplivci višeput su bombardirali talijanske varaše. Nekoji dan pripetilo se, da su našega jednoga zrakoplova tak trofili talijani, da je vu morje opal. Zrakoplivci već su se vtoplali, kad je Molnar lejtinant spazil vu veliki pogibelji svoje pajdaše. Hitro je svojim zrakoplovom na morje sel, da oslobodi svoje od smrti ili pak od talijanskoga suzanstva. Zel je na svoj zrakoplov pajdaše, ali i njegov hidroplan tak je bil rajeni, da se je vu velikim vřru s velikim terhom ne mogel vu zrak zdići.

Talijani vidiju kak se naši mućiju na morju, zloradostno bežiju tri talijanske torpedo ladje, da zarobiju magjare, koji iz morja nemoreju odleteti. Na to doletiju još nekoji naši zrakoplivci i počneju bombe hitati na torpedo ladje. Čudnoviten boj se je započel. S stuki, mašin puskami s bombami harcovaju jedni proti drugim. Zrakoplivci sto metrov visoku vertiju se ober ladjih i hćeju bombe, da nepustiju ladje blizu naših, koji su vu tak velikim pogibelju bili. Zrakoplivci pretirali su torpedo ladje i sad Vámos lejtinant svojim hidroplanom sede doli na morje, zeme k sebi pajdaše, spotre zrakoplove je s bombom potopil, zdigne se vu zrak i odleti kak jeden orlin med strahovitnem ognjom, kojega su talijani iz velikih štukov na niega spuščali.

Svi su magjari bili, koji su tak čudnovato iz velike pogibelji vusli.

Kaj sve nas navci ov tak dugo trajuci boj.

Zeppeliní vu Englezkim. Vu Engleziji već je čeli panik poleg Zeppelinov. Nemški luftbaloni svako noć pohodiju veške englezke varaše i bombardirajuje. Englezki težaki već nećuju vu fabrikah delati, jerbo Zeppelini ravno fabrike poišćeju i nanje hćeju bombe. Do vezda već su strahoviten kvar napravili vu fabrikah.

Sad kad su nemški Zeppelini vu jednim tijeđno četripút pohodili Engleziju, samo kad su četripút bili, bombe su petdesetdevet englezov zaklale i prék stošedeset njih jako pležerale. Kvar je strahoviten veliki, jerbo čele palače su se porušile, negdi pak čele vutlice vuništíle.

Jednoga Zeppelina su englezi doli sterlilí. Vu Themse zvano vodu je opal, gde se je odmah zalezal i tak englezi nikaj su ne vu ruke dobili, kaj bi jim na hasen bilo.

Sad ga probaju iz vode vun zeti, jerbo radi bi znali, kaj je to za stvar, koja jim tak strahovitnoga kvara dela.

KAJ JE NOVOGA ?

Tužno razmišlavanje.

Najpredi pozdravljam I na znanje dajem Gosponu knjigaru Našemu štoparu.	Da bi naštopali, Ka bi svi skup znali Od življenja naših Svih regrutov starih.
--	---

Lépo jih pozdravljam I na znanje dajem Da bi ovu prošeuju K sebi vzeš moju.	Danas je postigla Ministerska sila, Da za nas nemila Vi ita je bila.
--	---

Vu preločki gradi
Tak stari, kak mladi,
Prisegu polaže,
Dobru ljubav skaže.

Sada se izručam,
Pak se preporučam
Notarjušu svomu,
Tak i poglavarstvu.

Došlo nam je vréme,
Kakti tužno breme
Da nam bude iti,
Doma ostaviti.

Vezdaj se izručam,
Kak ja najljepše znam,
Občinskomu ljudstvu,
Zaskupčenom družtvu.

Sad se izručamo
Kak najljepše znamo
Gospodinu Bogu
Cast i hvalju damo.

Kak starim, tak mladim,
Tak mužem, kak ženam
Za prošenje prosim,
Kak najljepše ja znam.

Nemam otca svoga,
Niti para svoga,
Nit rođenu majku,
Niti svoga ženku.

Doklam sam vas mogel
Jasam vas službuval,
V jutro rano sem stal,
Zvonom glasa vam dal.

Nju mi je pokrila
Črna mati zemlja,
Šest godina prošla,
Velka žalost došla.

Tri godine časa,
Zvonom davaj glasa,
Duže sad nemorem
Ar zbogom odidem.

Kad ja nemam para,
Samo dva dečara,
Samo dva dečara,
Jen već služi cara.

Vu tudju zemljicu,
Gde s krvcom špicaju,
Gde soldati stoje,
Al se ništ neboje.

Sad ja moram iti,
Doma ostaviti,
Svoje gospodarstvo
Sirom rezpustiti.

Sada se izručam,
Kak najljepše ja znam
Svoj rođbini moji,
I vam prijatelji.

Za to se izručam
Tak, kak najbolje znam,
Otcu nebeskomu,
Spasitelju svomu.

Krstni kumi, kume,
Kumici, kumice,
S Bogom anda stante,
Za me ne zabite!

S anjelom čuvarom,
I s našim patronom,
Ke nas čuva, brani,
I od zla obrani.

Dosad smo živeli,
Da smo nit ne znali,
A sad se nam kaže,
Da nam Bog pomaže.

Marija bistrička,
Verna pomoćnica,
Ti se zanas moli,
Milošču nam zprosi.

Ar je ratno vréme
Za nas teško breme,
To nam se nalaže,
Po svem svétu kaže.

Čast damo i hvalju
Gospodinu svomu,
Imrej Ferenc zvani,
Habaš naš poznani.

Ah ti mili bože!
Koj nam sad pomaže,
Želju našu zpuni,
Da bumo svi zdravi.

Večkrat jesmo čuli,
V naši cirkvi bili,
Navuk i molitve,
Za nas potrebite.

Ovo je spisano,
I na znanje dano,
Dika Otcu, sinu
I duhu svetomu!

— **Prošnja.** »Muraköz—Medjimurje«
zvane novine su s aprílis mesec 1-im u
XXXIII god. tečaj II-im četvrt leta stupile.
Prosimo naše poštvane predplatnike, naj
nam vu novim fertalju predplatne zaostatke
čim predi pošleju i predplate ponoviju. S
pozdravljom izdateljstvu.

Predplatna cěna je od 1916. aprílis 1 ga:
Na cělo leto K 10—
Na pol leto » 5—
Na četvrt leto » 250

Pojedini broji koštaju 20 fillěra.

— **Nemške pod vodom plivajuće**
ladje. Nemške pod vodom plivajuće ladje
opet su malo splašile engleze, jerbo tijam
do naj vekšega englezkoga morskoga
postajališca su se pod ufale oditi i od
brega samo pet sto metrov dalko više lad-
jih su potopile. Svrho toga jedno veliko
englezko družtvo, koje najviše i najveće
trgovačke ladje ima, odredilo je, da niti
jedno ladju više nepusti na nevaren put.
Jedno takvo ladju, ako nemci potopiju,
družtvo tri, četiri lét nemore namesliti, jer-
bo tuliko vremena je potrešno, doklam

ju pokraja zgotoviju, sprobaju i na morje
pustiju.

— **Romanske srbe su vu ruski**
šereg assentěrali. Iz Romanije pišeju,
da sve one srbske begunce, koji su vu Ro-
maniju pobešli, sad su je na štelingu pre-
silili i vu rusko vojsku su je pozalali. Sad
vidimo, da to je proti međunarodskom
zakonu i vu Romaniji tak službeniki, kak
i drugi narod nėje stēm zadovoljen.

Srbski begunci naravski branili su se
proti tomu, jerbo ako su već jedenput vu
neutralnim orsagu, onda hoćeju da tam vu
miru živiju. Poleg toga srbski begunci i či-
novniki ruskih konzulatušov vu više me-
stali su se potukli. Srbi vu veliki stiski od
romanske vojske su pomoć prosili, ali ro-
manska vojska nėje štela se vu ov posel
mėsati.

Romanski poglavari serđiti su na to,
ali pomoći su nē mogli srbom. Takodjer
serđiti su i na to, da iz Russije vnogo
svakojačkih komedijašov i teatristov se do-
teplo vu Romaniju, koji na mesto, da bi s
vojom znanostjom i svojemi kunjštij zabav-
lali romane, sveposud špioněraju. Špioněraju
pak antantu, koj je spenezi sderžavle. Ro-
manija neufa je vun štirati iz orsaga, da
se nebi rusom do kraja zamerila.

— **Japan se je zagrozil Engleziji.**
Jeden glasoviten političar japanski, kojega
su popitali, kaj bude Japan napravil, ako
mu vu Kini Englezija neprilike bude delala,
ovak je odgovoril:

— Ako se Englezija bude podufala i
neprilike bude delala Japanu, onda se le-
ko pripeti, da Japan drugomu se vu ruke
bude dal. Mi itak puno bolje poštvujemo
nemško znanost, kak engleze. Istina, da Ja-
pan je denes s Englezijom, aki ako vu Kini
se tak bude zaderžavala, kak se je počela,
onda smo mi pripravni s Nemškom savez
napraviti proti Engleziji. Naša tergovina
itak poleg Englezije je dosta kvarna, jerbo
naše ladje se nemoreju tak slobodno po
morju gibati, kak bi se morale.

— **Opet retirěraju francuzi.** Ver-
dūnska bitka preblizava se koncu. Francuzi
su opet jeden veliki falat zemlje spraznili i
nemcom pustili. Ako to još jedno dvaput
se pripeti, nemci odlučno budo zbili fran-
cuze i stēm kervavi bitki pri Verdūno kon-
ec bude. Francuzke novine već pripravljaju
nato stanovnike i od cěle bitke tak pišeju,
da zato nikaj se nėje treba plašiti, ako
francuzki šeregi nazat se budo morali od
Verdūna poteći i Verdūna nemcom ostaviti.

Francuzi opet jako javčeju i za pomoć
prosiju opet. Javčeju pak zato, jerbo još
niti jeden orsag je nē decu i starce posal
na front, kak francuzi. Vu Francuzkim već
su tretijput ponovili štelingu i sve kriplece
su nuter zeli. Sad već nēmajju koga na šte-
lingu postaviti. Svrho toga prosiju francuzi
saveznike, da naj to prestimaju i naj jim
idu na pomoć, jerbo francuzi do vezda sa-
mi su krv prelěvali za saveznike.

— **Mi ispiremo vrat sa Fellerovim**
boli ubljazujućim »Elza fluidom«, te i iz-
vana masiramo vrat sa ovim sredstvom za
ublaživanje. Najbolja obrana protiv prehlada
i boli vrata. 12 boca ovog izvanrednog
sredstva šalje franko samo za 6 kruna lje-
karnik E. V. Feller, Stubica centrala br. 124
(Hrvatska). Ovdje naručujemo takodjer Fel-
lerove blage tjerujuće rabarbara »Elza pilule«
6 kutija franko 4 K 40 f. Dva nenadom-
jestiva kućna sredstva odlikovana sa preko

100.000 zahvalnica i liječnickih prepo-
ruka. (va)

— **Nemci pri Verdūno.** Vu Farišu
čisto su već nato pripravni, da Verdūn,
kojega su već nemci skorom čisto rezatrě-
lali, propal bude. Francuzke novine same
tak pišeju, da na dan samo vu varaš prek
petsto zmečkih granatov spustiju nemci.
Varaš je samo ruševina.

Nemci minući-tijeden opet su dva fest-
tunge zadobili i cělo francuzko liniju jezero
metrov sa nazat stisnuli. Nemci svrho toga
ideju tak pomalem napre, jerbo nečeju
vnozina vojnika alduvati. Francuzom je sad
to prvo delo, da odzaja za Verdūnom nove
pozicije, šance i dekunge dēlaju, jerbo su
previdli, da vu Verdūno već se nemoreju
dugo deržati. Francuzi tak veliju, da vu ovi
poziciji bude odlučna bitka i koj ovu bitku
zadobi, njegov bude Verdūn.

— **Obćinita šturma od ruske**
strani. Vitorul romanske novine pišeju, da
već majuša meseca od ruske strani
jedna velika i obćinita ofenziva se započne.
Do majuša meseca nėje moći vekso offen-
zivu započeti, jerbo sad se tali sněg i tak
hudi su puti i cěle okolice, da skorom ni-
kaj nėje moći delati. Svrho toga, ove tije-
ne rusi samo regimente budo spunjavali i
nezmerno municije skup navozili. Takodjer
vnogo novih stukov hoćeju na front spravi-
viti. Rusi tak misliju, da do majuša meseca
čisto se budo pripravili i onda strahovitnom
moćjom se budo navalili na cěli europe-
inski front. Do vezda su samo zato šturmalı,
da vréme zavlečeju.

Ako rusi tak dēlaju, moremo osvedo-
ćeni biti, da niti naši, niti pak nemci nebu-
do ovu vréme spali.

Filipescu romanski političar, koj je sad
došel dimo iz Russije tak piše vu novine,
da on je vu ruskim previdel, da rusi ovoga
tabora zadobiti nemoreju makar bi se i to
pripetilo, da vu jednom ili drugim mestu bi
preobladali neprijatelja. Ruske novine nig-
dar nečeju popravici pisati, neg navěk la-
žeju. Naprimer, kad je Filipescu vu ruskim
bil, sveposud su rezglasili, da francuzi pri
Verdūno kervavo su zbili nemce. Potlam
se pozvedilo, da od toga niti jedna rěč nėje
istina.

— **Buna vu Talijanski.** Vu vekših
talijanskih varašov velike bune su se zapo-
čele. Naprimer aprila 4 ga vu Florenzu na
hijada ženskih se je skup zislo i po vu-
licah pojednoma su kričale:

— Pošlite nam dimo muž!
— Kruha nam dajte deci!
— Mi nenucamo tabora!

Kad su policaji vun došli, da reztiraju
ženske, žene su počele kamenje hitati i po-
licaji višeput su morali retirěratati.

Potlam je soldačija vun zrukovalo, ali
niti ona nėje mogla žene reztirati. Takve
bune po cěli Talijanski se hoćeju rezširiti.

TABORSKA POSTA. Jako su
nam falile takve škatulje vu kojih
350 grammov moći poslati po tabor-
ski pošti. Sad već nėje treba splatna
šlvalt, jerbo takve škatulje, službe-
nim napisom gotove se moreju do-
biti pri Fischel Fülöp (Strauss Sán-
dor) knjižaru u Csáktornya.
Cěna škatulji je 20 fillěrov.

Spríčavanjé od prijatelja.

Prelozanyák Štef zvani,
Vnogim bil poznani,
Rusija nemila
Kaj si s njim vćinila?

Nije mislił on to,
Niti senjal ono,
Kaj bu moral vmrćti
Vu toj Ruskoj zemlji.

On se je spríčaval,
Zenicu nazaval,
Sinka, kćerku viknul,
Oći svoje stianul.

Moje mlado tćelo
V grubu bu povereho,
V mestu Krzanovom
Pokopan s paradom.

Tu vu mestu lćepim,
V Nedellicu malim
Sem ostavil ženu,
Sineka i kćerku.

Od vas se spríčam ja
Drađa žena moja,
Kćerka i moj sinek,
Ti dragi golubek.

Zazavam pak vezda
Pajdaša svojeja,
Koj vojuje išće
I ruse vunišće.

Nejte se plakati,
Za me tugovati,
Bu na pomoć meni
Bog moj vekivećni.

K svetoj meši idte,
Bogu se molite,
Da bu duša moja
Vidla vććnog raja.

Drávavásárhely.

K. P.

GABONA ÁRAK/CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	32 50
Rozs	Hrż	26 —
Arpa	Ječmen	25 —
Zab	Zob	24 —
Kukorica uj	Kuruza suha	28 —
Fehér bab uj	Grah beli	40 —
Sárga bab	Grah žuti	40 —
Vegyes bab	Grah zmešen	40 —
Kendermag	Konopljeno seme	45 —
Lenmag	Len	45 —
Tőkmag	Košćice	95 —
Bükköny	Grahorka	40 —

A Feller-féle jóltévő, inakat
és izmokat erősítő

„ELSA-FLUID”

elállítja

tagjainkban a fájdalmakat.

12 üveg bérmentve 6 korona
Feller V. Jenő gyógyszerész-
nél, Stubica, Centrale 124. sz.
(Zágrábmegye). — Több mint
100.000 köszönőlevél és or-
vosi ajánlat.

Egy nyomdász
és egy
papírkereskedő tanuló
felvétetik

Strausz Sándor

könyv- és papírkereskedésében, könyv-
nyomdájában Csáktornyan.

Egy jó ház-
ból való fiu **pincértanoncnak felvétetik.** Bővebb felvilágo-
sítással szolgál:
HÓDOSI VILMOS, vasúti vendéglős.

675 3-3

Eladó motor!

Reich Jánosné elad egy cséplő-
géphez való motort.
Vargahegy u. p. Miksavár.

Motor na prodaju!

Reich Janosica prodaje na Var-
gahegyu (zadnja pošta Mikša-
vár) k mlatenje spadajući ma-
šini, jednoga motora.

Kereskedők, Korcsmárosok és Vendéglős urak figyelmébe!

Dacára a nagy szeszhiánynak, ajánlok
azonnali szállításra **rumot és liköröket**
szilviorumot és törkölyt üvegben
vagy tetszés szerinti nagyságu hordók-
ban, valamint az előnyösen ismert
„**Valódi Dinora sósorszesz**”
gyártmányomat. Rendelések utánvét-
tel vagy az összeg előzetes bekül-
dése mellett azonnal eszközöltetnek.

HOCHSINGER likör-, rum- és ecetszeszgyár **CSÁKTORNYÁN,** a vasút átellenében.

A

ROVÁS Vezércikk Világháború

a legjobb tájékoztató magyarázattal és térképpel

Közgazdasági rovat Napihírek

napenkénti szenzációi az

AZ UJSÁG

POLITIKAI NAPILAPNAK.

Vasárnaponként két közkedveltségű mellékletet ad az **AZ UJSÁG**.
Egyik: „Az Asszonyoknak”, a másik a: „A Gyermeknek”.

Aki a **világháborúról** és **egyáltalában minden eseményről,**
színházról, művészetről, irodalomról bőven és megbízhatóan
óhajt egy kitűnően megszerkesztett napilap keretében értesülni,
fizesse elő az AZ UJSÁG-ot.

Előfizetési árak: egy hóra: K 2.80 negyedévre: 8 kor.,
félévre: 16 kor., egész évre: 32 kor.

Megrendelő címe: **AZ UJSÁG** kladóhivatala, Budapest, VII., Rákóczi-út 54.